

Udskriftsdato: 13. december 2025

VEJ nr 28 af 27/04/2011 (Historisk)

Vejledning om beregning af dagpengesatsen for selvstændige erhvervsdrivende

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedsstyrelsen, j.nr. 2011-0002647

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 9806 af 26/09/2018

Vejledning om beregning af dagpengesatsen for selvstændige erhvervsdrivende

I bekendtgørelse nr. 358 af 27. april 2011 er der fastsat regler om beregning af dagpengesatsen for selvstændige erhvervsdrivende. I denne vejledning beskrives anvendelsen af reglerne, og nogle af reglerne uddybes med nærmere retningslinier.

Beregningsreglerne for både lønmodtagere og selvstændige tager udgangspunkt i, at medlemmet skal have udbetalt dagpenge eller efterløn med en sats, som beregnes på grundlag af den hidtidige arbejdsfortjeneste, jf. § 48 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

På grund af forskellen mellem de to medlemsgrupper er det nødvendigt med et særligt regelsæt for selvstændige erhvervsdrivende.

Som udgangspunkt sker beregningen på baggrund af indtægten i de 2 bedste, hele regnskabsår, der er afsluttet i en medlemsperiode inden for de seneste 5 år, når der umiddelbart før ledigheden har været drevet selvstændig virksomhed i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår, jf. § 4, stk. 1.

Medlemmer, der opfylder denne betingelse, kan i stedet for en beregning vælge at få udbetalt en 82 pct.-dagpengesats, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 5.

Har medlemmet ikke drevet selvstændig virksomhed i 3 hele, sammenhængende regnskabsår, skal et eventuelt tidligere beregningsgrundlag som lønmodtager eller selvstændig bruges, jf. § 7, stk. 1 og 2. Hvis der ikke er et tidligere beregningsgrundlag, sker beregningen efter reglerne i § 7, stk. 3-5.

Årsindtægten beregnes på grundlag af virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, jf. § 10, stk. 1 og 2. Årsindtægten reguleres for at sikre, at beregningsgrundlaget bliver udtryk for den hidtidige arbejdsfortjeneste.

Et medlem, der er ledig fra en enkeltmandsvirksomhed, kan i stedet for det attesterede skema vælge at lade satsen beregne på grundlag af årsopgørelsen, jf. § 11.

Der er endvidere regler for, hvordan årsindtægten skal opgøres, hvis medlemmet har drevet virksomhed sammen med ægtefællen, jf. § 12.

Til § 1, stk. 2

Beregningstidspunkt

Ved beregningstidspunktet forstås den dag, hvor medlemmet opfylder betingelserne for at anses for ophørt efter reglerne om ophør med udøvelse af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse.

Til § 2, stk. 1

1-års reglen

Det er en forudsætning for anvendelsen af reglen, at den tidligere beregning har medført en udbetaling.

Til § 2, stk. 2

Beregning efter reglerne for lønmodtagere og 6 måneders-reglen

Medlemmer, der har valgt 82 pct.-dagpengesatsen efter § 5, har ikke fået foretaget en egentlig beregning. Når medlemmet bliver ledig fra lønarbejde, der giver ret til beregning efter reglerne for lønmodtagere, skal der ske en ny beregning.

Der kan dog først ske en nyberegning af dagpengesatsen 6 måneder efter, at retten til dagpenge er indtrådt. Det vil sige, at et medlem, som får udbetalt dagpenge med 82 pct.-dagpengesatsen, først kan få en ny satsberegning på grundlag af et arbejdsforhold som lønmodtager, der ligger senere end det virksomhedsophør, som har medført udbetaling af 82 pct.-dagpengesatsen, når der er gået 6 måneder fra udløbet af karenperioden på 1 eller 3 uger. 6 måneders-perioden regnes fra det tidspunkt, hvor dagpenge-

retten anses for indtrådt, selvom medlemmet på dette tidspunkt eller i øvrigt i 6 måneders-perioden har været udelukket fra dagpenge på grund af G-dage, overskydende timer, manglende rådighed, en effektiv karantæne mv.

Reglen omfatter kun nyberegninger og gælder ikke, hvis medlemmet inden for et halvt år efter ledigheds-indtræden dokumenterer, at en beregnet sats som selvstændig erhvervsdrivende er højere end 82 pct.-dagpengesatsen, jf. § 5, stk. 1, 2. pkt. i bekendtgørelsen.

Til § 4, stk. 1

Mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår

Ved afgørelse af, om beregning skal foretages efter denne bestemmelse, skal der først tages stilling til, om medlemmet har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse i mindst 3 hele regnskabsår forud for ledigheden. Opfylder medlemmet denne betingelse, skal der tages stilling til, om det enkelte regnskabsår, som medlemmet ønsker at anvende, kan bruges som grundlag for beregningen.

Et helt regnskabsår

Ved et helt regnskabsår forstås et regnskabsår, hvor medlemmet hele året har drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse. Regnskabsår, hvor virksomheden en del af året har været bibeskæftigelse, eller hvor der er udbetalt støtte til virksomheden, kan ikke bruges. Dette gælder både ved afgørelse af, om der er drevet selvstændig virksomhed i 3 hele regnskabsår forud for ledigheden, og ved afgørelse af, om det enkelte regnskabsår kan bruges ved beregningen.

Mindst 3 sammenhængende regnskabsår

Beregningen sker efter § 4, hvis medlemmet har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse i mindst 3 hele regnskabsår forud for ledigheden. Perioden skal være sammenhængende og må derfor kun være afbrudt af et endeligt ophør med selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, hvis en anden virksomhed blev etableret inden eller i forlængelse af ophøret.

Anvendelse af det enkelte regnskabsår

Kun *hele* regnskabsår kan indgå i beregningen af en sats. En virksomheds regnskabsår er som hovedregel på 12 måneder. En virksomheds første regnskabsperiode kan være på mere eller mindre end 12 måneder, dog højest 18 måneder. Senere regnskabsår kan ved godkendt omlægning af regnskabsperioden være på mere eller mindre end 12 måneder. Det sidste år i en virksomheds samlede regnskabsperiode skal altid være på 12 hele måneder.

Ved at beregne årsindtægten som gennemsnittet af indtægten i de 2 bedste regnskabsår, der er afsluttet inden for de seneste 5 år, tilgodeses de medlemmer, for hvem overskuddet i virksomheden har været faldende hen imod det tidspunkt, hvor virksomheden ophører.

Medlemmet skal vælge 2 regnskabsår som beregningsgrundlag. Det gælder også, selv om driften af virksomheden kun har givet overskud i et af regnskabsårene.

Til § 4, stk. 2

Perioder med de nævnte ydelser sidestilles med hovedbeskæftigelse i relation til afgørelsen af, om der foreligger 3 hele regnskabsår, jf. § 4, stk. 1.

Hvis der i et af de 3 seneste, hele regnskabsår forekommer fravær, som nævnt i stk. 2, har medlemmet ikke i hele året været beskæftiget i væsentligt omfang i virksomheden. Medlemmet opfylder derfor ikke betingelserne for ret til 82 pct.-dagpengesatsen, jf. dog § 5, stk. 3.

Til § 4, stk. 3

Bestemmelsen sikrer et beregningsgrundlag for selvstændige, der har drevet virksomhed i 3 regnskabsår og opfylder beskæftigelseskravet, men som ikke har 2 regnskabsår, der kan bruges. Det gælder, hvis kun et af regnskabsårene er afsluttet i en medlemsperiode, eller hvis de øvrige regnskabsår er takserede.

Til § 4, stk. 4

Bestemmelsen sikrer, at medlemmer, som på ledighedstidspunktet endnu ikke har fået udarbejdet regnskaber for det sidste regnskabsår, har mulighed for at få en sats på grundlag heraf. Satsen ændres med tilbagevirkende kraft.

Til § 5

82 pct.-dagpengesats

Hovedreglen om beregning af dagpengesats kan have den konsekvens, at selvstændige får beregnet en meget lav sats eller en sats på 0 kr. Det kan være tilfældet, hvis virksomheden i flere år har haft et ringe afkast, eller hvis det ikke er lykkedes nyetablerede selvstændige at gøre virksomheden bæredygtig.

På grund af kravet om attestation for indtægten i den selvstændige virksomhed kan udbetaling af dagpenge også blive forsinket eller helt udelukket. Det er tilfældet, når der ikke er lavet regnskaber eller har været midler til attestation af en revisor.

Et medlem kan vælge at få udbetalt dagpenge med 82 pct.-dagpengesatsen. Det er en betingelse, at medlemmet har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang eller har haft arbejde på fuld tid som lønmodtager. Herudover er medlemskab af en a-kasse for selvstændige erhvervsdrivende eller en a-kasse for lønmodtagere som fuldtidsforsikret en betingelse.

Det er således ikke længere en betingelse for at få dagpenge med 82 pct.-dagpengesatsen, at den pågældende i perioden med selvstændig virksomhed har været medlem af en a-kasse for selvstændige. Medlemskab af en a-kasse som fuldtidsforsikret er nok.

Har medlemmet inden for de sidste 3 år haft lønarbejde i længere tid, vil medlemmet normalt ikke få brug for at få dagpenge med 82 pct.-dagpengesatsen. Det skyldes, at en beregnet sats, dvs. efter reglerne om beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere, ofte vil føre til en højere sats.

Hvis medlemmet inden 6 måneder efter ledighedens indtræden fremlægger et attesteret skema fra en revisor om indtjeningen fra den selvstændige virksomhed eller fremlægger årsopgørelser med erklæring, sker der en egentlig beregning af dagpenge. Satsen ændres med tilbagevirkende kraft.

3-års perioden regnes fra tidspunktet for arbejdsophøret som lønmodtager eller fra tidspunktet for ophøret med den selvstændige virksomhed.

Til § 5, stk. 2

82 pct.-dagpengesatsen udbetales, når medlemmet har fremlagt dokumentation for, at pågældende ved personligt arbejde har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i de sidste 3 år umiddelbart før ledighedens indtræden eller har haft lønarbejde på fuld tid. Det er således muligt inden for den 3-årige periode at have haft dels lønarbejde og dels selvstændig virksomhed.

Kravet om, at medlemmets arbejde ved drift af virksomheden har været af væsentligt omfang, skyldes, at der ikke må udbetales en ydelse, som virksomheden aldrig har kunnet danne basis for.

Ved vurderingen af om den selvstændige virksomhed har været drevet i væsentligt omfang, anvendes retningslinierne for selvstændig virksomhed i bekendtgørelse om drift af selvstændig virksomhed.

I opgørelsen af, om medlemmet har været i fuld beskæftigelse, kan der kun indgå sammenhængende perioder med selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 13 uger.

Vurderingen af, om medlemmets lønmodtagerarbejde i 3-års perioden umiddelbart før ledighedens indtræden har været fuld beskæftigelse, foretages på baggrund af indberettede løntimer i henhold til lov om et indkomstregister.

Ved vurderingen af, om medlemmet har ret til 82 pct.-dagpengesatsen, opgøres perioder med selvstændig virksomhed og perioder med lønarbejde hver for sig. Hvis medlemmet i en periode både har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang og haft lønmodtagerarbejde, kan perioden enten medregnes som selvstændig virksomhed eller som lønmodtagerarbejde med antallet af indberettede løntimer. Der kan for den samme periode ikke medregnes både selvstændig virksomhed og lønmodtagerarbejde.

Eksempel:

Et medlem melder sig ledigt den 1. januar 2002 og ønsker at få udbetalt dagpenge med 82 pct.-dagpengesatsen. Fra den 1.1.1999 - 31.3.2000 havde medlemmet lønarbejde 37 timer om ugen. Medlemmet startede herefter en selvstændig virksomhed, som blev drevet indtil den 1. januar 2001. A-kassen vurderede, at den selvstændige virksomhed kun var drevet i væsentligt omfang i perioden fra den 1. maj til den 29. oktober 2000. Medlemmet havde fra den 1.1.2001 - 28.12.2001 lønarbejde med 34 timer om ugen.

Opgørelsen foretages således:

Der er drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i 26 uger. I de resterende 130 uger (2½ år) har medlemmet i perioden 1.1.1999 - 31.3.2000 haft 2405 løntimer (65 uger x 37 timer) og i hele år 2001 haft 1768 løntimer (52 uger x 34 timer). Dette giver samlet 4173 løntimer.

I de 130 uger, hvor medlemmet ikke har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, har medlemmet i gennemsnit haft 32,1 løntime (4173 : 130). Medlemmet er derfor berettiget til 82 pct.-dagpengesats.

Til § 5, stk. 3

Udbetaling af ydelser fra a-kassen i 3-års perioden udelukker som udgangspunkt, at der er tale om fuld beskæftigelse.

Herfra er der dog i stk. 3 gjort enkelte undtagelser, som fx udbetaling af dagpenge i op til en uge i forbindelse med ledighed mellem to ansættelsesforhold eller i forbindelse med ophør fra selvstændig virksomhed. I dette tilfælde må perioden således højst være på én uge med dagpenge for 37 timer. Det er ikke en betingelse for at anvende stk. 3, nr. 3, at der ved arbejdsophøret foreligger en ny ansættelsesaftale.

Det fremgår af stk. 3, nr. 4, at udbetaling af godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) og voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-støtte) ikke er til hinder for retten til 82 pct.-dagpengesatsen. Den samlede periode, hvori der er udbetalt VEU-godtgørelse og/eller SVU-støtte, må dog ikke overstige 4 uger.

Til § 5, stk. 4

Bestemmelsen omfatter alene ledige medlemmer, der uden for et ansættelsesforhold og uden for en periode med selvstændig virksomhed modtager offentlig ydelse efter anden lovgivning, som fx sygedagpenge eller barselsdagpenge. Formålet med bestemmelsen er at undgå, at et medlem, der ellers ville modtage ydelser fra a-kassen under ledighed, bliver bedre stillet i tilfælde af sygdom, barsel eller lignende. Det skal bemærkes, at fravær i et ansættelsesforhold ikke udelukker anvendelsen af 82 pct.-dagpengesatsen, hvis de øvrige betingelser er opfyldt.

Til § 5, stk. 5

Kravet om at have drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang anses som udgangspunkt ikke for opfyldt, hvis medlemmet har været fraværende fra virksomheden i perioden.

Perioder, hvor medlemmet har været fraværende fra driften af den selvstændige virksomhed på grund af sygdom, barsel eller uddannelse, er dog ikke til hinder for retten til 82 pct.-dagpengesatsen. Det er en betingelse, at det samlede fravær i perioder med selvstændig virksomhed ikke er mere end 6 måneder. Det er ikke til hinder for retten til 82 pct.-dagpengesatsen, at medlemmet har modtaget ydelser i forbindelse med fraværet, fx sygedagpenge eller barselsdagpenge.

Reglen betyder, at medlemmet kan opfylde betingelserne for ret til 82 pct.-dagpengesatsen, selv om medlemmet inden for de 3 seneste år har haft fravær på grund af barsel, blot medlemmet har opfyldt betingelserne inden for de 3 seneste år.

Dermed fraviges kravet om, at betingelserne skal være opfyldt umiddelbart forud for ledigheden.

Til § 7, stk. 1

Mindre end 3 sammenhængende, hele regnskabsår

Har medlemmet ikke drevet selvstændig virksomhed i mindst 3 sammenhængende, hele regnskabsår umiddelbart før ledigheden, kan denne periode som hovedregel ikke danne grundlag for beregningen. Der skal i stedet bruges det seneste forudgående beregningsgrundlag. Det gælder, selv om medlemmet umiddelbart før den aktuelle ledighed har drevet selvstændig virksomhed i 2 hele regnskabsår. Det forudgående beregningsgrundlag kan være baseret på tidligere selvstændig virksomhed eller tidligere lønarbejde. Afslutning af en uddannelse, der har givet grundlag for optagelse, sidestilles hermed.

Hvis det tidligere beregningsgrundlag vedrører lønarbejde, kan dette kun bruges, hvis betingelserne for at foretage en beregning for lønmodtagere er opfyldt, jf. bekendtgørelse om beregning af dagpengesats for lønmodtagere. Beregningsgrundlaget skal således ligge inden for de sidste 5 år fra beregningstidspunktet og efter medlemmets seneste optagelse. I modsat fald skal beregning ske efter reglerne i § 7, stk. 3, 4 eller 5.

Hvis det tidligere beregningsgrundlag vedrører en selvstændig virksomhed, kan dette kun bruges, hvis det kan danne grundlag for en beregning, jf. betingelserne i § 4, stk. 1, og § 9. Anvendelsen af et forudgående beregningsgrundlag fra en selvstændig virksomhed er ikke som ved lønarbejde betinget af, at det ligger inden for de seneste 5 år før ledighedstidspunktet.

Var der tale om afslutning af en uddannelse, der har givet grundlag for optagelse, bruges 82 pct.-dagpengesatsen.

Selv om medlemmet i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag var deltidsforsikret, er satsen ved den aktuelle ledighed alene begrænset af den maksimale sats for fuldtidsforsikrede. Beregningen af satsen sker da efter reglerne for deltidsforsikrede lønmodtagere.

Til § 7, stk. 2

Tidligere beregnet sats

Hvis der i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag blev udbetalt dagpenge, skal denne sats bruges. Det gælder også, hvis det forudgående beregningsgrundlag ikke opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, og § 9, eller de gældende regler for beregning af dagpengesats til lønmodtagere, eller hvis den tidligere udbetalte sats var 82 pct.-dagpengesatsen, jf. § 5.

Hvis den tidligere udbetalte sats var begrænset til den maksimale sats for deltidsforsikrede, begrænses satsen ved den aktuelle ledighed alene af den maksimale sats for fuldtidsforsikrede. Det gælder dog ikke, hvis ledigheden er indtrådt mindre end 1 år efter seneste beregning, jf. § 2, stk. 1.

Til § 7, stk. 3, 4 og 5

Intet tidligere beregningsgrundlag eller udbetalt sats

Kan der herefter ikke bruges et tidligere beregningsgrundlag eller en tidligere udbetalt sats, skal beregningen ske på grundlag af indtjeningen ved den seneste selvstændige virksomhed.

Til §§ 4 og 7

Vægtning af regnskabsår, der er på mere eller mindre end 12 måneder

Indgår virksomhedens første regnskabsår i beregningen, og er dette på mere eller mindre end 12 måneder (dog minimum 26 uger/6 måneder), omregnes beregningsgrundlaget.

Hvis det 1. regnskabsår indgår sammen med et andet regnskabsår i beregningen, opgøres antallet af hele måneders drift. Summen af de 2 regnskabsårs resultat reduceres til en 12 måneders periode.

Eksempel 1:

Regnskabsår 1: 6 mdr.

Regnskabsår 2: 12 mdr.

$$\frac{\text{Resultat af år 1 + år 2}}{18} \times 12 = \text{beregningsgrundlag}$$

Eksempel 2:

Regnskabsår 1: 16 mdr.

Regnskabsår 2: 12 mdr.

$$\frac{\text{Resultat af år 1 + år 2}}{28} \times 12 = \text{beregningsgrundlag}$$

Indgår kun 1 regnskabsår på mere eller mindre end 12 måneder, dog mindst 26 uger, jf. § 7, stk. 4, i beregningen, reduceres eller forhøjes perioden til 12 måneder.

Eksempel 3:

Regnskabsår 1: 9 mdr.

$$\frac{\text{Resultat i regnskabsåret}}{9} \times 12 = \text{beregningsgrundlag}$$

Regulering af beregningsgrundlag eller sats

Sker beregningen efter reglerne i § 4 eller § 7, stk. 3-5, reguleres beregningsgrundlaget ikke, uanset hvilke regnskabsår der vælges. Der reguleres dog under ledighed efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 48.

I de tilfælde, hvor en tidligere sats eller et forudgående beregningsgrundlag skal bruges, jf. § 7, stk. 1 og 2, reguleres beregningsgrundlaget efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 48.

Til § 8

Beregning for et medlem, der har arbejdet i udlandet

I § 8 redegøres der nærmere for beregning af dagpenge i tilfælde, hvor et medlem har været beskæftiget i udlandet forud for, at beregning skal finde sted.

Reglerne om beregning skal ses i nær sammenhæng med reglerne i bekendtgørelse om arbejdsløshedsforsikring ved arbejde inden for EØS og i det øvrige udland.

Det skal understreges, at kun arbejde i perioder, hvor man samtidig har været omfattet af en arbejdsløshedsforsikring, kan danne grundlag for beregning.

Kravet om, at der skal være en periode, der opfylder betingelserne i §§ 4 og 7, kan opfyldes ved arbejde i udlandet.

Spørgsmålet om, hvorvidt et medlem kan få foretaget en ny beregning, når medlemmet tidligere har fået foretaget en beregning, afgøres efter § 2.

EØS-lande

EØS er en forkortelse for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. EØS omfatter følgende lande: Azorerne (Portugal), Balearerne (Mallorca, Ibiza (Spanien)), Belgien, Bulgarien, Ceuta (Spanien), Cypern (græske del), Danmark, De Kanariske Øer (Spanien), Estland, Finland, Frankrig, Gibraltar (Storbritannien), Grækenland, Guadeloupe (Frankrig), Guyana (Frankrig), Hebriderne (Storbritannien), Irland, Isle of Wight (Storbritannien), Island, Italien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Luxembourg, Madeira (Portugal), Malta, Martinique (Frankrig), Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Reunion (Frankrig), Rumænien, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien og Nordirland, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Ålandsøerne (Finland).

Til § 8, stk. 1

Medlemmer, som ikke har været arbejdsløshedsforsikret i Danmark inden for de sidste 5 år

§ 8, stk. 1, omfatter medlemmer,

- 1) som ikke har været arbejdsløshedsforsikret i Danmark inden for de sidste 5 år forud for ankomsten til Danmark, og
- 2) som opfylder kravene for at regne forsikrings- og arbejdsperioder fra et andet EØS-land med, jf. § 2, i bekendtgørelse om arbejdsløshedsforsikring ved arbejde mv. inden for EØS og i det øvrige udland.

Beregning af en sats efter arbejde i et andet EØS-land skal ske på grundlag af det seneste arbejde i Danmark, der opfylder betingelserne i §§ 4 og 7.

Da kravet om arbejde i Danmark for at medregne forsikringsperioder fra et andet EØS-land er, at virksomheden skal have været drevet i væsentligt omfang i mindst 8 hele uger inden for 12 uger eller 3 måneder, og da det er en forudsætning, at der er en beregningsperiode på mindst 26 uger, jf. § 7, stk. 5, efter optagelsen i en dansk a-kasse, kan der være situationer, hvor betingelserne for beregning ikke er opfyldt. Se neden for Til § 8, stk. 3.

Til § 8, stk. 2

Medlemmer, som har været arbejdsløshedsforsikret i Danmark inden for de sidste 5 år

§ 6 a, stk. 2, omfatter medlemmer, som har været arbejdsløshedsforsikret i Danmark inden for de sidste 5 år forud for, at de vender tilbage til Danmark, og hvor a-kassen har fået medlemmets skriftlige anmodning om optagelse inden 8 uger fra forsikringsdækningens ophør i det andet EØS-land, jf. § 3, i bekendtgørelse om arbejdsløshedsforsikring ved arbejde mv. inden for EØS og det øvrige udland.

Beregning af en sats efter arbejde i et andet EØS-land skal ske på grundlag af det seneste arbejde i Danmark, der opfylder betingelserne i §§ 4 og 7. Dette arbejde kan ligge efter hjemkomsten til Danmark. Hvis dette ikke er tilfældet, kan arbejde, som er udført inden for de sidste 5 år før udrejsen fra Danmark til et andet EØS-land, indgå i beregningen.

Til § 8, stk. 3

Dagpenge med 82 pct.-dagpengesats

Et medlem, som har ret til dagpenge, men som ikke opfylder nogen af betingelserne i § 8, stk. 1 og 2, kan få dagpenge med 82 pct.-dagpengesatsen efter § 5, jf. lovens § 50, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Det gælder, hvis medlemmet i de seneste 3 år forud for ledighedens indtræden har været fuldtidsforsikret medlem af en a-kasse, og i samme periode har

- 1) udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, eller
- 2) været i fuld beskæftigelse som lønmodtager.

Til § 8, stk. 4

Ledige grænsearbejdere

§ 8, stk. 4, handler om helt ledige grænsearbejdere efter artikel 65, stk. 5, litra a, jf. artikel 62, stk. 3, i EF-forordning nr. 883/04.

En grænsearbejder har umiddelbart ret til dagpenge ved fuld ledighed efter beskæftigelse i et andet EØS-land, hvis de almindelige betingelser for udbetaling af dagpenge er opfyldt. Det er kun lovens optagelsesbetingelser i § 41, der fraviges.

Beregningsgrundlaget må foretages ud fra fornøden dokumentation fra beskæftigelseslandet, fx i form af årsregnskaber, skatteregnskaber eller lignende relevant materiale.

Ved beregning af et medlems sats anvendes den omregningskurs, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank. Det er omregningskursen for den sidste dag, som indgår i beregningsperioden, der skal anvendes. Omregningskurser offentliggøres i »De Europæiske Fællesskabers Tidende«.

Til § 9, stk. 1

Krav om medlemskab

Kun regnskabsår, der er afsluttet i en medlemsperiode, kan bruges som beregningsgrundlag.

Regnskabsår, der er afsluttet i en medlemsperiode, kan anvendes, selv om der fra regnskabsårets afslutning til ledighedstidspunktet er sket en afbrydelse af medlemsperioden, fx på grund af kontingentrestance.

Kravet om, at medlemmet skal have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele regnskabsåret betyder, at et medlem, der indtræder eller udtræder i løbet af et regnskabsår, ikke kan bruge året som beregningsgrundlag.

Til § 9, stk. 2

Regnskabsår kan anvendes som beregningsgrundlag, uanset om der i året er modtaget delpension. Regnskabsår kan også bruges, selv om medlemmet i en del af året har modtaget sygedagpenge eller dagpenge under midlertidigt ophør med selvstændig virksomhed. Regnskabsåret kan derfor også bruges i tilfælde, hvor medlemmet kun har været beskæftiget i virksomheden i fx en måned.

Til § 9, stk. 3

Anvendelse af tidligere regnskabsår

Det er uden betydning for anvendelse af tidligere regnskabsår, at der har været konstateret ophør med selvstændig virksomhed efterfulgt af en periode med fx lønarbejde eller ledighed, når blot der ikke har været udbetalt dagpenge eller efterløn.

Til § 9, stk. 4

Satsberegning efter periode med delpension

Et medlem, som overgår til dagpenge eller efterløn efter en periode med delpension, kan vælge enten at få satsen beregnet på grundlag af beskæftigelsen forud for overgangen til delpension eller på grundlag af delpensionsperioden. Delpensionen kan ikke indgå i beregningsgrundlaget.

Hvis medlemmet vælger at bruge det aktuelle beregningsgrundlag, kan der således vælges 2 ud af de sidste 5 regnskabsår forud for beregningstidspunktet. Det betyder, at der kan bruges såvel regnskabsår, hvor medlemmet har modtaget delefterløn eller delpension, som regnskabsår hvor medlemmet har været fuldtidsbeskæftiget i virksomheden.

Det forudgående beregningsgrundlag kan kun bruges, hvis det opfylder betingelserne for at danne grundlag for beregning. Det gælder dog ikke, hvis der i forbindelse med det forudgående beregningsgrundlag blev udbetalt dagpenge. Det forudgående beregningsgrundlag kan ikke nu danne grundlag for udbetaling af 82 pct.-dagpengesatsen efter § 5.

Til § 10, stk. 1 og 2

Opgørelse af årsindtægten med revisorattestation

Årsindtægten opgøres med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der reguleres således, at grundlaget for beregningen bliver udtryk for medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget.

Nedenfor vises, hvordan årsindtægten opgøres for de forskellige virksomhedsformer. Oversigten er ikke udtømmende.

I. Personligt drevne virksomheder

Udgangspunktet ved opgørelsen af beregningsgrundlaget er virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Beløbet skal svare til det, der fremgår af selvangivelsen og seneste årsopgørelse. Opgørelsen sker uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskattelovens regler (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

I det følgende eksempel vises, hvilket beløb fra årsopgørelsen, der skal bruges ved beregningen. Medlemmet har i eksemplet anvendt virksomhedsordningen. Kun den øverste del af årsopgørelsen er medtaget.

Eksempel:

ÅRSOPGØRELSE

	Før arbejds- markedsbidrag	Arbejds- markedsbidrag	Efter arbejds- markedsbidrag	Saldo
Personlig indkomst				
Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom	113.045 kr.			
Renteindtægter virksomhed	753 kr.			
Renteudgifter virksomhed	(20.725 kr.)			
Kapitalafkast	(25.766 kr.)			

Indkomst til virksomhedsbeskatning-	(65.262 kr.)			
Resultat af virksomhed	2.045 kr.	144 kr.	1.901 kr.	

Den post, der skal bruges ved beregningen, er »Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom«, dvs. 113.045 kr. Det er altid denne post, der bruges ved beregningen, også selv om virksomhedsordningen ikke anvendes.

A. Enkeltmandsvirksomheder

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud tillægges:

- 1) Ægtefællens eventuelle lønindkomst fra virksomheden, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.
- 2) Foretagne fradrag for investeringsfondshenlæggelser.
- 3) Foretagne fradrag for underskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.
- 4) Andre foretagne fradrag, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, fx underskud ved anparter.
- 5) Sygedagpenge modtaget af medlemmet og den medarbejdende ægtefælle for sygefravær i virksomheden. Ægtefællens sygedagpenge kan kun medregnes, hvis ægtefællen har haft sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Virksomhedens skattemæssige overskud/underskud fratrækkes:

- 1) Overskud før renter og andre finansielle poster af bibeskæftigelse ved selvstændig virksomhed.
- 2) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift, fx vedrørende forpagtning, udlejning eller anpartsvirksomhed.

B. Interessentskaber

Har virksomheden været drevet i interessentskabsform, bruges samme fremgangsmåde som ved beregningen under I, A. Hvis interessenten er et selskab, henvises til II.

Beregningsgrundlaget tillægges også lønindkomst eller andre arbejdsbetingede, skattepligtige ydelser fra interessentskabet.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for medlemmets og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed.

II. Aktieselskaber og anpartsselskaber

For en aktie- eller anpartsindehaver, der melder sig ledig og anmoder om dagpenge som selvstændig erhvervsdrivende, sker beregningen på grundlag af medlemmets og den eventuelle ægtefælles samlede andel af selskabets regulerede overskud/underskud. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet.

Opgørelsen af selskabets regulerede overskud/underskud sker med udgangspunkt i selskabets skattepligtige indkomst.

Selskabets skattepligtige indkomst tillægges:

- 1) Alle fratrukne renteudgifter og kurstab.
- 2) Overførte underskud fra tidligere år.
- 3) Andre udgifter, der ikke vedrører selskabets primære drift.

Selskabets skattepligtige indkomst fratrækkes:

- 1) Renteindtægter og kursgevinster.

- 2) Skattepligtig del af udbytteindtægter.
- 3) Andre indtægter, der ikke vedrører virksomhedens primære drift.

Medlemmets og den eventuelle ægtefælles samlede andel af det således regulerede overskud/underskud svarer til den del af selskabets kapital, ægtefællerne ejer i alt i det valgte regnskabsår. Der tillægges skattepligtige, arbejdsbetingede ydelser fra selskabet, der vedrører det valgte år i form af:

- 1) Løn inkl. selskabets indbetalinger til pensionsordninger.
- 2) Bestyrelses honorar og tantieme.
- 3) Andre skattepligtige ydelser fra selskabet, som fx fri bil, telefon og bolig.

Herefter anses beregningsgrundlaget som udtryk for medlemmets og den eventuelle ægtefælles hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed i selskabsform.

III. Øvrige virksomhedsformer, herunder kommanditselskaber

Ved beregning af arbejdsfortjenesten for et medlem, der har drevet selvstændig virksomhed i form af kommanditselskab, er opgørelsen afhængig af, om komplementaren, eller eventuelt kommanditisten, er et selskab (aktie- eller anpartsselskab) eller en eller flere personer. Der henvises derfor til I og II.

Har medlemmet drevet selvstændig virksomhed i anden virksomhedsform, fx forening eller fond, og medlemmet undtagelsesvis ikke kan anses for at være lønmodtager, må det afgøres konkret, om opgørelsen skal foretages efter I eller II.

IV. Særlige forhold vedrørende opgørelsen

1. Blandede indkomster

Har et medlem haft lønindkomst sideløbende med drift af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan indkomsten ikke indgå i beregningsgrundlaget. Indkomsten kan dog medtages, når det er åbenbart:

- 1) at medlemmets selvstændige virksomhed har været en væsentlig forudsætning for overtagelse af lønarbejdet, eller
- 2) at driften af virksomheden er muliggjort af, at medlemmet har påtaget sig lønarbejdet.
- 3) Det er også en betingelse, at begge beskæftigelser er ophørt. Der medtages alene indtægter, der vedrører samme periode som det øvrige beregningsgrundlag.

2. Flere virksomheder

Bliver et medlem ledig efter ophør med drift af flere virksomheder, skal indtægten fra alle virksomhederne indgå i beregningsgrundlaget. Det er en forudsætning, at virksomhederne tilsammen har udgjort medlemmets hovedbeskæftigelse og forsikringsgrundlag, og at alle virksomhederne er ophørt på ledighedstidspunktet. Indtægt fra selvstændig virksomhed som bibeskæftigelse kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, jf. I. A.

Indtægter fra flere virksomheder, som indgår i beregningsgrundlaget, skal omfatte samme regnskabsår.

Har virksomhederne indbyrdes forskudte regnskabsperioder, foretages der ikke en periodisering af regnskabet for den enkelte virksomhed. I stedet tages der udgangspunkt i det kalenderår, som regnskabsårene træder i stedet for, dvs. det kalenderår, hvor regnskabsårene slutter.

Eksempel:

Virksomhed I:	Regnskabsår
	01.01.97-31.12.97
Virksomhed II:	Regnskabsår

01.07.96-30.06.97

Regnskabsåret i virksomhed II træder i stedet for kalenderåret 1997 og skal derfor anvendes i sin helhed sammen med regnskabet for 1997 for virksomhed I.

3. Virksomheder med finansieringsaktiviteter

Indtægter og udgifter, der vedrører en virksomheds finansieringsaktivitet, kan ikke indgå i beregningsgrundlaget, medmindre det godtgøres, at aktiviteten er en væsentlig og sædvanlig del af virksomhedens drift. Det er også en betingelse, at finansieringsaktiviteten ophører samtidig med den øvrige del af virksomheden.

Til § 11

Anvendelse af årsopgørelserne med medlemmets erklæring

Har medlemmet drevet virksomheden som enkeltmandsvirksomhed eller interessentskab, kan beregningen ske på grundlag af medlemmets seneste årsopgørelser i stedet for et revisorattesteret skema, jf. § 10. Grundlaget for beregningen er virksomhedens skattemæssige overskud/underskud før renter og andre finansielle poster. Det beløb fra årsopgørelsen, der skal lægges til grund ved beregningen, er det, der fremgår af posten »Over/underskud af virksomhed/udlejningsejendom«, jf. eksemplet i vejledningen til § 10, stk. 1.

Satsen beregnes uden hensyn til eventuel anvendelse af virksomhedsskatteloven (virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen og konjunkturudligningsordningen).

Det er en betingelse, at beløbet ikke er takseret eller på anden måde helt eller delvis skønsmæssigt ansat af skattemyndighederne.

Det er også en betingelse, at beløbet kun vedrører medlemmets indkomst fra hovedbeskæftigelsen. Årsopgørelsen kan derfor ikke bruges, hvis beløbet også indeholder overskud eller underskud fra en virksomhed, der ikke er medlemmets forsikringsgrundlag og hovedbeskæftigelse. Det gælder fx bibeskæftigelse, udlejning, forpagtning eller anparter.

Har ægtefællen deltaget i virksomheden, kan årsopgørelserne ikke bruges, men beregningen skal ske efter § 10.

Medlemmet skal erklære:

- 1) at årsopgørelserne ønskes anvendt som beregningsgrundlag,
- 2) at beløbet alene vedrører medlemmets hovedbeskæftigelse, og
- 3) at skattemyndighederne for de valgte år ikke har takseret eller på anden måde skønsmæssigt har ansat beløbet.

Hvis medlemmet fremlægger dokumentation fra kommunen for sygedagpenge, der er modtaget i det valgte beregningsår, kan beløbet tillægges virksomhedens resultat.

Til § 12, stk. 1

Ægtefæller

Beregningsgrundlaget for hver af ægtefællerne udgør altid 50 pct. af den samlede opgjorte årsindtægt. Det gælder, selv om den ene ægtefælle ikke er arbejdsløshedsforsikret, ikke anmoder om dagpenge eller har lønarbejde. Det gælder også, hvis ægtefællerne ikke bruger samme regnskabsår.

Til § 12, stk. 2 og 3

Medlemmets beregningsgrundlag udgør i disse tilfælde en forholdsmæssig del af den samlede, opgjorte årsindtægt svarende til det tidsrum, hvor medlemmet har drevet selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og faktisk har arbejdet i virksomheden.

Eksempel 1:

I det valgte år har M deltaget i driften af virksomheden i 12 måneder, mens H har deltaget i 6 måneder.

M's andel af den samlede opgjorte årsindtægt udgør 12/18.

Da H ikke har deltaget i driften af virksomheden hele året, kan H ikke bruge året som grundlag for beregning, jf. § 4, stk. 1.

Eksempel 2:

I det valgte år har M deltaget i driften af virksomheden i 12 måneder. H har deltaget i virksomheden i 6 måneder som sin bibeskæftigelse og i 6 måneder som sin hovedbeskæftigelse.

M's andel udgør 12/18 af virksomhedens overskud efter fradrag for den del af indtægten, som må anses for indtjent ved H's arbejdsindsats i de første 6 måneder, jf. § 10, stk. 4.

H kan ikke bruge dette år, da H ikke har deltaget i driften af virksomheden som hovedbeskæftigelse i hele året, jf. § 4, stk. 1.

Eksempel 3:

I det valgte år har M deltaget i driften af virksomheden i 12 måneder. H har i 6 måneder haft orlov fra virksomheden og i 6 måneder arbejdet på fuld tid i virksomheden.

M's andel udgør 12/18 af virksomhedens overskud.

H kan anvende året som beregningsgrundlag, jf. § 7, stk. 2. H's andel udgør 6/18 af virksomhedens overskud. Orlovsydelsen kan ikke indgå i beregningsgrundlaget.

Eksempel 4:

I det valgte år har både H og M deltaget i driften i 12 måneder, men H har i alle 12 måneder været på delpension.

M's andel udgør 12/18 af virksomhedens overskud.

H kan anvende året som beregningsgrundlag, jf. § 9, stk. 2. H's andel udgør 6/18 af virksomhedens overskud. Delpensionen kan ikke indgå i beregningsgrundlaget. H kan også vælge perioden forud for delpensionsperioden som beregningsgrundlag, jf. § 9, stk. 4.

Til § 12, stk. 4

I medlemmets beregningsgrundlag skal der altid ske fradrag for indkomst, der må anses for indtjent af ægtefællen, selv om denne ikke har sin hovedbeskæftigelse i virksomheden.

Når der er overført beløb til beskatning som medarbejdende ægtefælle, fradrages dette beløb.

I andre tilfælde skal værdien af ægtefællens arbejdsindsats opgøres skønsmæssigt og fradrages i beregningsgrundlaget. Værdien af arbejdsindsatsen ansættes til lønudgiften ved ansættelse af fremmed arbejdskraft til ægtefællens arbejdsfunktion i virksomheden.

Hvis ægtefællen har været aflønnet i virksomheden, sker der ikke fradrag.

Til § 13

Oplysningspligt

Sker der ændringer i den skattepligtige indkomst, der er anvendt ved en beregning, enten som følge af medlemmets anmodning eller skattemyndighedernes ligning, skal medlemmet underrette a-kassen.

Til § 14

Efterbetaling og tilbagebetaling

Ændres den skattepligtige indkomst, skal a-kassen foretage en ny beregning af satsen med virkning fra ledighedstidspunktet, hvis ændringen har betydning for satsens størrelse. Ansætter skattemyndighederne skønsmæssigt virksomhedens skattepligtige indkomst for et regnskabsår eller indkomstår, som hidtil har ligget til grund for beregningen af satsen, kan året ikke bruges som grundlag for beregning, jf. § 10, stk. 3, og § 11, stk. 1.

For meget udbetalte dagpenge kan kræves tilbagebetalt af medlemmet efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 86, stk. 1, eller efter den almindelige retsgrundsætning om bristende forudsætninger. Lovens § 86, stk. 1, kan kun bruges som hjemmel for tilbagesøgning af udbetalte dagpenge, hvis medlemmet på modtagelsestidspunktet har afgivet urigtige oplysninger eller mod bedre vidende uberettiget har modtaget dagpengene.

Når skattemyndighederne først efter udbetalingstidspunktet ændrer den skattepligtige indkomst, og medlemmet har været i god tro om skattemyndighedernes godkendelse af selvangivelsen og regnskabet, kan dagpengene ikke kræves tilbagebetalt efter lovens § 86, stk. 1. Dagpengene kan i så fald kræves tilbagebetalt efter den almindelige retsgrundsætning om bristende forudsætninger.

Til § 15

Vejledning nr. 41 af 20. marts 1998 om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende med efterfølgende ændringer bortfalder.

Arbejdsmarkedsstyrelsen , den 27. april 2011

VIBEKE DALBRO

/ Annette Christiansen